

Anadolu İnsanı

– İlyas DOĞRU · 18 Kasım 2012

Anadolunun bağıında yetişen genç delikanlı,uzun boylu,çok mülayim hasbilik özelliği olan arkadaşım Fatih ile güneşli bir günde sohbet ederken kardeşim İlyas sana bir anımı anlatayım dedi.

Tramvay da koridorun olduğu taraftaki koltuğa oturmuş yolculuk yaparken tramvay ikinci durakta durdu.İçeri yeni yolcular binmişti.İçerisi adeta iğne atsan düşmeyecek derecede dolmuştu.İçlerinden benden yaşça büyük bir ablamız ayakta durmakta zorlanıyordu.Bende yetişme tarzımızda mayamızda aile kültürümüzde büyüklere saygı küçüklere sevgi ve şefkat konularında donanımlı idim.Anadolu insanı gerçek manada sözde değil özde saygı konusunda ,yardımlaşma dayanışma ,hürmet konularında çok hassas davranır.kendinden yaşça büyük birisi zahmet çekiyor ise hemen yardımına koşar.Ellerini uzatır. Bende İlyas kardeşim tamamen insanlık görevi adına şöyle seslendim:Abla ayakta durma, isterseniz eğer yerimi size vereyim.ben ayakta gideyim dedim,demesinede.Bir anda kabahatli,ve suçlu ilan edildim.

Sözde hanım efendi (!)geçinen bu kardeşimiz açtı ağzını yumdu gözünü.Ben senin nereden ablan oluyorum,Ben okadar yaşlandım mı,siz bana ihtiyar demek istediniz...gibi hiç aslı astarı olmayan kelimeler karşısında vurulmuşa döndüm.Yok hanım efendi desem de nafile,

Tramvayın içinde herkez bir anda sesi kesti,adeta donmuştum.Kimse de bu saf anadolunun bağıından çıkmış,büyükşehir ile yeni tanışan bu gence sahip çıkmıyordu. Tam o esna da anadolunun bağıından çıkmış,büyükklere saygının ne olduğunun şuurunda olan bir ablamız söze bir girdi pir girdi.

Adeta hızır gibi yardımına yetişti.Bana hakaretler savuran o ablamıza gayet sakin,düzgün,ve tatlı bir üslup ile şöyle seslendi.Bak hanım efendi ben seni hiç tanımam.O saf anadolunun bağıından çıkmış o gencide hiç tanımam.Fakat bu kısa bir zaman diliminde ikiniz hakkında da yeterince bilgi sahibi oldum.Size tamamen insani duygularla yerini veren bu gence teşekkür edeceğiniz yerde aslı astarı olmayan kelimelerle saldırıyorsunuz.Bu sizin gibi bir hanım efendiye hiç yakışmadı dedi. Tramvayın içindeki diğer bay ve bayanlarda uykudan uyanıp o sözde hanım efendi geçinen kardeşimize yanlış davrandığını söylediler.Yaşlılara,yaşça büyük olanlara hürmette kusur etmeyen bu gence haksız ithamda bulundunuz dediler.

Büyük bir kitlenin eleştirisine maruz kalan bu ablamız hatasını anlamış olacak ki gelip benden özür diledi.Kaba davrandığını söyledi.

Bende hatasını anlamak ta bir erdemdir deyip üçüncü durakta indim.

Burada ki maksadım kimseyi ister erkek olsun ister kadın olsun rencide etmek değil,Bilakis anadolu insanının yaşlıya,yolda kalmışa,sıkıntıda olan kardeşinin yardımına koşma noktasında ne kadar duyarlı olduğunu vurgulamak istedim.Sürç-i lisan etti isem affola.

Saygılı ,küçüğünü büyüğünü tanıyan,okuyan,araştıran gençlerimizin çoğalması ümidi ile

Kars ilinden baki selamlar.

İlyas
DOĞRU